

Can Vidal - Mas Vidal

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 11 Parcel·la 64
Emplaçament Veïnat de Ponent
Alçada: 49

Coordenades:

Latitud: 41.73641
Longitud: 2.66667
UTM Est (X): 472281
UTM Nord (Y): 4620564

Classificació

Número de fitxa 08082 - 179
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI - XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001803800DG72A0001GJ
Fitxes associades:
[Rellotge de sol de Can Vidal](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Can Vidal està situada en el vessant hidrogràfic dret de la Riera de Terra Negra, al sud del Pla de Can Planes, Les Vinyoles i el Pla de Cal Ros. La casa és de planta quadrangular, que consta de planta baixa, pis i sotacobert habitable. La coberta és de teula àrab, a quatre aigües. Està estructurat a partir de tres crugies. La planta baixa de la façana principal consta de tres obertures. Al centre destaca un impressionant portal dovellat, amb marxapeus. Les dovelles estan resseguides per un arrebossat amb inclinació que les protegeix de l'aigua, ja que en la restauració de la casa, es va fer saltar tot l'arrebossat de calç de la façana. El portal està flanquejat per dues finestres emmarcades de pedra, amb llinda monolítica i ampit motllurat. Estan protegides per un reixat forjat. La finestra situada a mà dreta, no és original. Abans de la restauració de la casa hi havia una porta amb marxapeus de pedra que comunicava amb la cort. A mà dreta d'aquesta hi havia un abeurador.

En el primer pis, hi ha tres obertures perfectament simètriques. Als extrems, hi ha dues finestres que repeteixen el mateix esquema que les obertures de la planta baixa, amb un ampit motllurat. Al centre, damunt del portal destaca un finestral gòtic d'arc conopial lobulat. Les impostes estan ornades per dues cares a cada costat. Correspon al finestral de la sala noble de la casa. A mà esquerra, abans de la reforma hi havia el sobreeixidor de l'aigüera. El sota coberta, està presidit per finestres quadrangulars, més petites però ornades de pedra que corresponen a la part de la casa emprada com assecador, llenyer i paller, com es pot veure en les fotografies antigues.

El paredat és de pedra procedent del mateix territori manipulada a cops de martell, sense desbastar, lligada amb morter de calç. Els emmarcaments i cantoneres estructurals de l'edifici estan perfectament treballats, escairats. Destaca la pedra calcària, més fàcil de treballar i el granit que és l'element natural autòcton present en tota la construcció. L'arrebossat de la façana, com ja s'ha dit anteriorment, es va fer saltar per deixar la pedra vista. En fer-ho, desapareixerien els dos rellotges de sol de la casa; el de matí, situat a l'extrem esquerra de la planta pis (façana principal), gairebé a tocar de la cantonera de la casa. El rellotge de tarda, encara que més petit, coincideix aproximadament amb el que el propietari va encarregar amb la reforma de la casa.

Abans de la reforma, a cada costat del portal hi havia un pedrís de pedra.

Al davant de la casa hi ha una era murada amb el terra de cairons de ditades perfectament conservada que el propietari va respectar en la reforma general.

Annexat a la façana de ponent i de tramuntana hi ha dos porxos amb coberta de teula àrab que s'han preservat tot i que amb les façanes reformades. Les obertures de les altres façanes s'han conservat.

Observacions:

La coberta es va fer nova i el fumeral tot i que refet està situat en el seu emplaçament original.

Història

La primera referència escrita coneguda sobre el Mas Vidal és del fogatge de 1497.

L'any 1598, està documentat l'òbit de Jaume Vidal del Mas Vidal, maridat amb Margarida. Abans de 1600 el seu fill, Salvi Vidal està casat amb Elisabet Vidala. El seu hereu neix l'any 1603, l'Antoni (†1645), que es casarà amb Margarida. L'any 1635 naixerà el seu descendent i hereu, Josep Vidal.

L'any 1655 vint anys després Josep Vidal es casa amb Maria Sala. Josep Vidal com a fermança i Josep Tallera crearen un censal a l'Obra de Fogars.

L'any 1675 Andreu Vidal, fill de Josep Vidal i Maria Sala es marida a Girona amb Maria Barril, originària de Palau Sacosta.

L'any 1732 el mas paga primícia de totes les terres. El camp de dessota el cementiri, també paga el delme.

El 27 de juliol de 1734 Tomàs Vila, prevere i rector de Fogars i, Jacint Planasdevall, obrer major de l'església firmen en nom dels obrers una concòrdia avinguda entre Francesc de Jalpí, marit de la pubilla Anna Vidal i totes els creditors de la casa. Entre els pactes s'aveven a pagar les pensions del censal creat sobre un camp l'any 1670. Aquest serà redimit per Francesc Gelpí l'any 1755. Anna Vidal també paga anualment una fundació per a dir misses.

L'any 1862, el propietari del Mas Vidal que consta en el cadastre és Manuel Barber, de Girona. En aquell moment declara estar en possessió, a més de la casa, de vint quarteres de terres de secà, dues quarteres de sureda, setze quarteres amb nou quartans de pollancredes, seixanta-una quarteres de bosc i vuitanta-sis i un quartà d'erm. Com a bestiar disposaven de quatre bous, una egua i un ruc.

En el padró de 1889 no consta el nom del propietari del mas, però sí que hi estan empadronats els següents masovers: el matrimoni format per Francesc Tresserres i Ribas i Gràcia Farré i Llens que hi viuen amb el seu fill, Pau Tresserres i Farré, que també està casat amb Dolors Romaguera i Renart.

En el llibre d'actes de l'any 1902, consta una venda, feta davant notari l'any 1901 entre Manuel Barber, propietari del Mas Vidal i Manuel Quadras i Feliu, baró de Quadras, que adquireix cent cinquanta-una quarteres i sis quartans de terres, repartides entre cultiu de secà, sureda i bosc a més de quatre bous, una egua i un ruc. En el document no s'hi esmenta la venda de la casa.

En els censos parroquials dels anys 1896 al 1902 hi estan empadronats els següents masovers: Joaquim Oller i Dolors Camps (†1913) amb son fill Joan i la seva esposa Margarida Oliver. També hi viuen varis germans d'en Joan (Miquel, Francesc, Carme i Magdalena).

En el cens de l'any 1903, novament apareixen uns antics masovers empadronats l'any 1889: Pau Tresserres i Dolors Romaguera que hi viuran amb els seus vuit fills (Joaquim, Joan, Carme, Francesc, Josep, Elvira, Felip i Josepa). En el següent cens de l'any 1923 hi continuen vivint Pau Tresserres (†1926), vidu, amb el seu fill Francesc que ja consta com a casat amb Isabel Rovira. A la casa també hi viuen els fills, Francesc, Quirze, Josepa i Joaquim, Miquel, Ramon, Lola, Lluís, Josep, Francesca i Gracieta.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

LLINÀS i POL, Joan i MERINO SERRA, Jordi (2001). El patrimoni de la Selva: inventari històric, artístic i arqueològic dels municipis de la comarca. Consell Comarcal de La Selva.

